

8, hvorefter Udvalgets Slutningsætning til § 3 skulde udgaae. Jeg troer, at den høit-agtede Minister støtter sig derpaa, at den skulde være overflødig paa Grund af den Bestemmelse i Næringslovens § 4, hvor der er foreskrevet, at i Tilfælde af, at der er flere Interessenter om en Forretning, skal den, som tager umiddelbar Deel i Forretningen, løse et Næringsbeviis, og deraf mener man vilde følge, at den, som havde mistet sin Ret til at løse Næringsbeviis for en længere Periode, ikke kunde være Interessent i en Forretning; men jeg maa dog herved gjøre opmærksom paa, at da der i § 4 kun er talt om saadanne Interessenter, som tage umiddelbar Deel i Forretningen, saa kan jeg ikke skjønne rettere, end at en Omgaaen af den Straffebestemmelse, vi have villet sætte ind i Loven, aldeles ikke er udeløst derved, at man gjennemfører § 4 i Næringsloven ligeoverfor en saadan Interessent. En saadan Mand, som har forbrudt sin Ret til at have Brændeviinsudsalg, kan efter min Mening meget vel indrette sig saaledes med en eller flere andre Interessenter, at han i det Hele vil kunne vedblive at eie Forretningen som sin, hvilken han selv senere ene overtager, og have Deel i Udbyttet, og det er det Væsentlige, at den Forretning, han har forbrudt, uden at der fra det Offentliges Side vil kunne lægges ham en Hindring veien derfor. Det vil i alt Fald paa mange Steder give Anledning til Anklager, Beskyldninger og Undersøgelser, hvor man jo, som bekendt, ikke vil komme vidt ligeoverfor Justitsembedsmændenes bekendte Uvirkombed i Næringspørgsmaal paa Landet, thi det er jo en af de Ulemper, man nu klager over, at netop Næringsforholdenes Gjennemførelse efter Loven er paa Landet ufuldkommen paa Grund af, at Justitsembedsmændene ikke ere active til at løge, at faae kun den lovlige Handel tilladt, men at der derimod drives betydelig Handel i Smug. En Handel som den, der her vilde være Tale om, hvor en Brændeviinsudsalger, der havde forbrudt sin Ret til at udsælge, alligevel var Deeltager i en Forretning, er jo en Smughandel ligeoverfor den nuværende Lov. Jeg maa derfor tillade mig at mene, at det vilde være rettest, at den om-

handlede Ætning bliver bibeholdt. Derved ville Interessentfestscontracter og forskjellige andre Overenskomster, sigtende til at omgaae Loven, ligesom blive ulovlige. Naar den ærede Rigsdagsmand fra Holstebro (Madsen) har meent, at Udvalgets Arbejde i den Henseende ikke har været heldigt, saa kan jeg ikke sige Andet, end at det forekommer mig ikke, han har Ret i, at Udvalget har indbragt nogen Forandring med Hensyn til, hvem der kan erholde Ret til at udsælge Brændeviin, thi der er i det oprindelige Lovforslag, saaledes som det er overgivet Udvalget til Behandling, ogsaa kun Tale om, at alene Kjøbmænd og Detaillister skulle kunne erhverve Næringsbeviis paa Brændeviinshandel, og Udvalget har i dette Punkt ikke gjort nogen Forandring i det Lovforslag, som er det overgivet, ved det, som det nu har foreslaaet vedtaget. Dernæst har han vistnok heller ikke Ret i sin Hovedbetragtning, at det vil virke saa indskrænkende paa selve Sagen, at Loven ikke vilde føre til den ønskede Nytte, idet man dog maa indrømme, at, naar det bliver Kjøbmænd og Detaillister tilladt uden en Raade fra Ministertets Side at kunne erhverve Ret til at udsælge Brændeviin, saa vil denne Forretning paa Landet at være Kjøbmand og Detaillist i Forbindelse med at have Brændeviinsudsalg blive saa meget fordelagtigere, end den tidligere har været, at der aabenbart vil komme flere Kjøbmænd og Detaillister, end der hidtil har været. Følgen deraf er, at han ikke kan drage nogen Parallel mellem, hvad der nu i en Commune findes af Kjøbmænd og Detaillister, altsaa hvor mange Brændeviinsudsalg der efter dette Tal vilde komme i en saadan Commune, og hvad der vil blive mere for Fremtiden, naar dette at oprette en Kjøbmænds- eller Detailhandel tillige indeholder Muligheden af at kunne faae Ret til Brændeviinsudsalg blot ved at løse Næringsbeviis. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Nee) har udtalt sig imod Lovens Betingelse i det Hele. Jeg skal i den Henseende ikke fatte mig videre vidtløftigt, fordi jeg allerede ved Sagens 2den Behandling udtalte mine Grunde for, at man burde fremme denne Sag paa en Tid, da den kan fremmes efter min Mening paa en saadan